

SMRTELNÝ CHROPOT GALAXY

David Beckham vždy prohlašoval, že obdivuje přímočarou upřímnost Newyorčanů, ovšem zda tuto vlastnost ocení i u nového trenéra, jenž se v tomto městě narodil, už byla docela jiná otázka.

Jak bude Beckham na Arenu reagovat, nedokázal totiž nikdo odhadnout. Na druhou stranu však bylo pravděpodobné, že by mohl Beckham kladně hodnotit Arenovy krátké, leč intenzivní tréninky a vyčerpávající předzápasovou přípravu. Nebude však Beckham pociťovat přetrvávající rozladění z toho, že mu nebylo umožněno podílet se na výběrovém řízení na nového trenéra? Bude Beckham respektovat amerického kouče, který mu bez obalu řekne i to, co by třeba slyšel jen nerad? Přizpůsobí se Beckham Arenově americkému stylu komunikace, jehož součástí jsou časté (a často neformální) rozmluvy s kapitánem? A hlavně - bude Beckham Arenovi důvěřovat, když ví, že má trenér úzké vazby s Donovanem, jehož vztahy s Beckhamem během krize v Galaxy ještě víc ochladly?

Poté co s Gullitem Donovan téměř nemluvil, měl náhle díky novému hlavnímu kouči klubu opět informace z první ruky, podobně jako předtím pod Frankem Yallopem. Arena dal Donovanovi roku 2000 první šanci v národním mužstvu a důvěřoval mu natolik, že ho na světovém šampionátu 2002 v pouhých dvaceti letech postavil do základní sestavy. Donovan vůči Arenovi pociťoval nesmírný vděk a zároveň ho mrzelo, jakým způsobem trenér přišel o místo poté, co za čtyři roky skončily USA na turnaji už po základní skupině. „Zažili jsme spolu hodně úspěchů, ale roku 2006 jsem mu moc radosti neudělal,“ připustil Donovan, „a když trenér musí odejít, vždycky si to člověk tak trochu vyčítá. Vždycky jsme však spolu vycházeli bezvadně.“ Dokonce tomu bylo tak, že v době, kdy Arena mohl pociťovat hořkost kvůli Donovanovým chabým výkonům na Mistrovství světa 2006, psal občas trenér fotbalistovi e-mail, v nichž mu gratuloval a děkoval. Skoro jako by Arena tušil, že jednoho dne zase budou pracovat spolu.

Ve světě profesionálního fotbalu ovšem člověk neví dne ani hodiny a tentýž den, kdy se Arena ujal funkce v Galaxy, zjistil Donovan, že Arenovi volal jeho

přítel Jürgen Klinsmann, který právě trénoval německý velkoklub Bayern Mnichov. Klinsmann, který už dlouho bydlel v Kalifornii, projevil zájem Donovanu angažovat. V následném telefonickém rozhovoru Klinsmann Donovanovi vysvětlil, že by ho ve svém týmu rád viděl, ale že by prý správní rada klubu namísto přestupu „natvrdo“ dala přednost hostování, a to vzhledem k převládajícímu dojmu, že Donovan už v Německu dvakrát selhal. Donovan sice odvětil, že to chápe, zároveň mu však bylo jasné, že hostování uprostřed sezóny MLS nepřípadá v úvahu. Klinsmann souhlasil, že se k těmto debatám opět vrátí poté, kdy pro Galaxy rozehraný ročník skončí. Donovanovi takový zájem polichotil, byť by to znamenalo návrat tam, kde zažil nejtrpčí okamžiky kariéry.

„Na jednu stranu si říkám ‚ach jo, zase to Německo‘,“ přiznal Donovan, „ale je fakt, že jsem byl tehdy ještě moc mladý, nevyzrálý jako hráč a zřejmě i jako člověk. A Mnichov je nádherné město. Je tam Jürgen, a když vás chce sám trenér, je to nedocenitelné. Navíc tam může Bianca létat přímou linkou. Čím víc o tom přemýšlím, tím víc jsem Bayernu nakloněný. Vždyť patří k nejlepším klubům na světě. Hraje Ligu mistrů. Z tohoto hlediska je to absolutní vrchol.“ Zároveň však stálo za to se ptát, nakolik se na Donovanově touze odejít do Evropy podílel Beckhamův příchod a problémy v Galaxy. Například Chris Klein neměl nejmenší pochybnosti. „Výrazně,“ prohlásil. Sám Donovan volil mírnější vyjádření. „Trochu to s tím možná souvisí,“ připustil a dodal, že hlavním důvodem je jeho osobní proměna a pocit, že s tím, jak spěje k zenitu kariéry, chce zkusit zase něco nového.

Možnost, že pro rok 2009 přijde o svého nejlepšího svěřence, představovala pro Arenu další proměnnou v jakémsi monumentálním obrodném procesu. Nový trenér už pro Leiwkeho sepisoval obšírnou zprávu, v níž nastiňoval, co je třeba udělat, počínaje získáním finančních prostředků na přestupy přes ulehčení platovému stropu a konče přepracováním struktury mládežnických týmů klubu s cílem lépe v Galaxy vyvážit poměr laciných mladých talentů a drahých hvězd. V krátkodobém měřítku Arena zcela změnil podobu tréninků a předzápasovou přípravu. Tytam byly Gullitovy nekonečné zápasy dvou jedenáctek proti sobě, nahradila je práce s míčem, větší důraz na kondiční stránku i vštěpování taktických pokynů nováčkům. Tytam byly Gullitovy nejasné či skoro neexistující výzvědné informace, nahradily je detailní rozborů soupeřících mužstev. Tytam byly všeobecné zmatky ohledně organizace defenzívy a úloh jednotlivých hráčů, nahradila je zlepšená komunikace s realizačním týmem i mezi sebou navzájem. A tatam byla i Gullitova uvolněná pracovní morálka, nahradily ji hodiny dřiny ze strany kouče Areny i jeho asistentů, kteří navíc hráče vyzývali k tomu, aby se za nimi v případě potřeby neostýchali zajít do kanceláří.

Změna atmosféry v mužstvu pod Arenou byla přímo hmatatelná, ať už člověk hovořil s Donovanem („ten rozdíl v úrovni detailů je jak den a noc“), Gregem Vanneyem („napětí v naší kabině vymizelo“) či s Alanem Gordonem („Bruce je stoprocentně připravený, pod Ruudem jsme nebyli připravení ani na pět procent“). Na Beckhamovy dojmy však bylo ještě třeba si počkat, jelikož Arenův první týden u mužstva (a dva z jeho prvních tří zápasů na lavičce Galaxy) kvůli reprezentačním povinnostem zmeškal. Vzhledem k tomu, že do konce základní části zbývalo už jen deset zápasů a postup do vyřazovacích bojů byl v nedohlednu, tlak na tým, který už přes dva měsíce nevyhrál, neustále stoupal. „Pokud tohle mužstvo nenastoupí vítěznou cestu, bude se nakonec experiment Beckham z fotbalového hlediska podobat tak trochu frašce,“ posteskl si Vanney. „Na další sezónu už prostě čekat nelze. Musí k tomu dojít okamžitě.“

Přese všechna vylepšení v kabině se jednalo stále o totéž mužstvo Galaxy, tentýž hráčský kádr, jehož sebedůvěra byla v troskách, a týdny bez vítězství ubíhaly s otupující pravidelností zpráv z Wall Streetu, který zažíval nejhorší období od velké hospodářské krize. Klubu nijak neprosplávalo ani rozhodnutí MLS hrát zápasy i v době mezinárodních reprezentačních přestávek. Bez Beckhama s Donovanem prohráli Galaxy při Arenově debutu 21. srpna na domácím trávníku 0:1 s Chicagem, čímž se jejich šňůra bez výhry protáhla už na devět zápasů. Dobrou zprávou však bylo alespoň to, že se Arenovi podařilo získat levého záložníka Eddieho Lewise, zkušeného amerického reprezentanta, který mohl zaplnit mezeru trvající už od doby Gullitova fiaska s Celestinem Babayarem. Všichni doufali, že Lewis, jehož centry se považovaly v Americe za nejlepší, konečně útočné fázi Galaxy dodá toužebně očekávanou údernost, která vyváží nebezpečí hrozící soupeři zprava od Beckhama.

K tomu bylo pochopitelně zapotřebí Beckhamovy fyzické přítomnosti, která byla čím dál zřídkačejším jevem, jelikož během závěrečné fáze základní části MLS často obracel pozornost jinam. Beckham měl spadeno na historický rekord Bobbyho Moora v počtu reprezentačních startů u hráče z pole v dresu anglického národního týmu (sto osm) a 20. srpna dosáhl v přátelském utkání s Českou republikou mety s číslovkou sto tři. Avšak nejenže Beckham následující den ani nehodlal za Galaxy nastoupit (na rozdíl od podobné situace roku 2007), dokonce se ani hned nevrátil do Los Angeles a místo toho odletěl do Pekingu, aby na závěrečném ceremoniálu her mohl reprezentovat delegaci olympijského Londýna pro rok 2012. (Jeho úkolem bylo kopnout do míče na střeše poschodového autobusu stojícího na ploše stadiónu.) Kvůli

tomuto výletu Beckham sice žádné utkání Galaxy navíc nezameškal - cestu kolem světa zakončil v pondělí táno na losangeleském letišti, odkud ihned zamířil na trénink -, přesto jím vyvolal polemiku. Na jednu stranu si unavený Beckham tímto fakultativním výletem do už tak náročného cestovního programu přidal další tisíce kilometrů navzdory tomu, že Galaxy stále kráčeli od jednoho nezdaru ke druhému. „David si letí přes půl světa, aby mohl na olympijském stadiónu mezi lidí kopnout mičudu," prohlásil Donovan, „jenže je to náš kapitán a náš mančaft na tom zrovna není nejružověji, jelikož jsme už dva měsíce nevyhráli. A tak se ptám, kde leží jeho priority?"

Funkcionáři MLS ovšem vnímali Beckhamovo vystoupení před zraky miliardy lidí celého světa jako cennou propagaci své soutěže, a ani ostatním fotbalistům Galaxy Beckhamova cesta nijak nevadila. „Beztak jsme měli o víkend volno," prozradil Vanney.

Ze všeho nejvíc potřebovali Beckham i Galaxy vyhrát. Psychologický účinek tolika porážek na Beckhama se dal těžko změřit, ale jeho frustrace na hřišti (zaviněné spoluhráči i rozhodčím) byly zcela zjevné. „Mám pocit, že šňůru devíti zápasů bez vítězství jsem ještě nezažil," postěžoval si Beckham v týdnu před zápasem s New England Revolution a měl pravdu. Před příchodem do USA se mu za třináct let kariéry v Manchesteru United a Realu Madrid nestalo, aby jeho mužstvo zakusilo více než pět ligových utkání bez výhry v řadě. Za třináct měsíců v Galaxy už jeho klub potkala série sedmi nevitězných ligových klání roku 2007 a devíti (a ještě nekončila) roku 2008. „Člověk si musí pořád věřit," prohlásil Beckham a na okamžik jako by z něj mluvil kapitán, jímž se tolik chtěl stát, „a hráči musejí bojovat a nic nevzdávat, protože pokud na vás přijdou krušné časy, je nejdůležitější táhnout jako mančaft za jeden provaz."

V tomto směru bylo pozitivním krokem, jak se Galaxy 30. srpna dokázali vyrovnat s nepříznivým stavem 0:1 v zápase s New England. Ačkoli se Beckhamovi nijak zvlášť nedařilo a byla na něm znát čím dál větší únava, Donovanovi se povedlo orámovat poločasovou přestávku dvěma krásnými brankami po kolmicích od Petera Vagenase a Eddieho Lewise a dostat tak hosty do vedení 2:1. „Koukejte mě začít bránit, jinak vám tam šoupnu ještě třetího!" křičel Donovan na urostlého defenzivního záložníka domácích Shalrieiho Josepha. Pakliže si Donovan přál, aby Beckham projevil zápal pro hru, bezpochyby tak Angličan učinil v okamžiku, kdy běžel padesát metrů, aby Donovana po gólu objal.

Galaxy v tomto zápase soupeře přehráli, ale když už se zdálo, že hosté po dvou a půl měsících zaznamenají první vítězství, prodral se obranou právě Joseph a vyrovnal na konečných 2:2. Šňůra bez výhry se tak protáhla již na

deset utkání, byť i Beckham kvitoval Arenův nový režim kladně. „Poslední týden jsme kvalitně potrénovali a vůbec dělali věci, které jsou třeba," nechal se Beckham slyšet po zápase, „a dnešek je prvním krokem k tomu, abychom se vrátili na správnou cestu... Jako tým jsme táhli za jeden provaz, což v několika posledních měsících nebylo pravidlem."

Jenže další dvě Beckhamova a Donovanova utkání světové kvalifikace znamenala pro Galaxy další dva kroky zpátky. Domácí remíza 2:2 s Realem Salt Lake 6. září (které ani jeden z hráčů nepřihlížel) protáhla onu nevitěznou sérii na číslovku jedenáct a v dalším klání 13. srpna v Kansasu působily obě hvězdy dojmem, jako by se nacházely v jiném časovém pásmu. Beckham při vítězství Anglie 4:1 v Chorvatsku o tři dny dříve strávil na hřišti pouhých šest minut, kdežto Donovan odehrál při výhře USA 3:0 nad Trinidadem a Tobagem celý zápas. V nepovedeném klání hraném za deště na trávníku pokresleném čarami na americký fotbal se Beckham při druhém gólu Kansasu podobal spíš solnému sloupu, neboť z pěti metrů jen přihlížel, jak Davy Arnaud, hráč, kterého měl hlídat, tvrdou ranou z dálky pečeti výhru Wizards na 2:0.

Od posledního vítězství Galaxy uplynuly již dlouhé tři měsíce a šňůra bez výhry, která začala 21. června Beckhamovou neproměněnou šancí v devadesáté minutě zápasu s Columbusem, se již protáhla na neuvěřitelných dvanáct zápasů a stala se tou vůbec nejdelší v historii klubu. Beckhamovo americké dobrodružství se tak na hřišti proměnilo doslova v katastrofu, fotbalovou obdobu potopení Titaniku.

Na pozápasovou tiskovou konferenci přišel Beckham v obyčejné modré mikině Galaxy, nikoli ve značkovém oděvu, který na podobné akce zpravidla nosíval. „Dobrý večer - anebo odpoledne," řekl. „Vlastně ani nevím, co je v tuhle chvíli správně."

Podobně své tiskovky zahajoval Beckham často. Zprvu byl tento trpký nářek věčného cestovatele vtipný. Jenže s tím, jak se porážky Galaxy kupily jako mrtvé ryby na břehu po ropné havárii, stal se z něj spíš otřepaný refrén člověka, který se dosud nepoučil. Beckham mohl sebevíce zdůrazňovat, že mu cestovní itinerář nezabrání hrát (a dobře hrát) za klub i reprezentaci, začínalo však být stále patrnější, že toho chce zvládat příliš mnoho najednou. (Zvláště let do Číny nyní působil jako zcela zbytečný.) Beckham už několik zápasů neběhal úplně naplno. Na otázku, jestli má těžké nohy, přikývl. „Ano, musím přiznat, že trochu ano," odvětil, přestože ve dvou zápasech za anglický národní tým odehrál v součtu pouze šestnáct minut. „Po utkání v Chorvatsku jsem letěl do Londýna a z Londýna do Los Angeles. Vrátil jsem se myslím včera nebo předevčírem a hned v pátek brzo ráno se zase vydal na cestu, což je opravdu náročné, protože se zároveň snažím opět přizpůsobit časovému

posunu. A v noci na dnešek jsem toho moc nenaspal. Nijak se to na mně sice nepodepsalo, ale na druhou stranu mi to v dnešním zápase ani neprospělo."

Beckham si o sobě možná s oblibou myslel, že je nezníčitelný, ovšem ve skutečnosti to byl už třiatřicetiletý fotbalista, u kterého regenerace neprobíhá zdaleka tak rychle jako o deset let dřív. Jeho nešťastná snaha z roku 2007 odehrát v Londýně a Los Angeles celých devadesát minut ve dvou dnech po sobě ho měla upozornit, aby se tolik nepřepínal, jenže on i nadále hodlal plnit požadavky své globální značky. A bylo to znát.

Po zápase na letišti v Kansas City řekl Arena Beckhamovi, ať si na příští tři dny vezme volno. „Jeď domů," vybědl ho trenér. „Až do středy tě nechceme vidět." Arena cítil, že je důležité, aby spolu vycházeli, a proto se záměrně nechal veřejně slyšet (na tiskové konferenci, kde seděl hned vedle Beckhama), že od něj byla chyba postavit v Kansasu unaveného Beckhama i Donovana tak krátce po utkáních jejich reprezentačních celků. Bylo očividné, že Arenova slova nejsou ani tak určena sdělovacím prostředkům jako spíš Beckhamovi - kouč projevil ochotu přiznat vlastní chybu v naději, že to Beckham ocení a snad mu to i oplatí nasazením v nadcházejících kláních, která bylo potřeba bezpodmínečně vyhrát.

Ale ani po třídenním odpočinku se Beckham na svém prvním středním tréninku příliš nepředvedl. Herně to stále nebylo ono a trenérům připadalo, že se na spoluhráče zbytečně hněvá. V jednu chvíli si ho proto vzal Arena stranou. „Jsi v pohodě?" zeptal se.

„Jo," odvětil Beckham. „Jenom na mě pořád ještě trochu doléhá únava."

Další den už vypadal trénink lépe. Když skončil, přitočil se k Beckhamovi Arenův první asistent Dave Sarachan, který ligu dobře znal, jelikož sám čtyři a půl roku působil jako hlavní trenér v Chicagu, které dokonce roku 2003 dovedl do finále play-off. Zvyknout si na to, že koučuje světovou hvězdu, bylo pro Sarachana zprvu obtížné - jeho dcera měla nad postelí Beckhamův plakát -, nový realizační tým se však snažil vydobýt si Beckhamovo uznání tím, že se k němu bude chovat jako ke každému jinému svěřenci. Přesto Sarachan sledoval, jak Beckham vychází se spoluhráči na hřišti i v kabině, a nabyl pocitu, že jakožto kapitán mužstva by mohl udělat víc. „Člověk potřebuje někoho, ke komu může vzhlížet, kdo dokáže pojmenovat problémy," prohlásil Sarachan. „Připadá mi, jako by tady každý kolem řady věcí chodil tak trochu po špičkách. Chtěli bychom, aby se víc zapojoval. Možná je potřeba, aby se cítil do tohoto projektu a mužstva skutečně naplno vtažený."

Přesto se Sarachanovi zdálo, že se Beckham tak docela zodpovědnosti nezříká. Aspoň soudě dle rozmluvy, kterou toho dne po tréninku vedli.

„Tak jak to jde?" zeptal se Sarachan.

„Dobře," odušil Beckham a napil se vody.

„Teď v sobotu musíme vyhrát."

„Jo, já vím. Potřebujeme jedno vítězství a to nás nakopne. Do play-off se pořád ještě můžeme dostat."

Měl pravdu. V kterékoli evropské lize by Galaxy — se šňůrou dvanácti zápasů bez výhry a bilancí 6-8-10, která byla nejhorší v soutěži - tvrdě bojovali o záchranu v sestupovém pásmu u dna tabulky. Ovšem v kouzelném světě MLS klubu šest zápasů před koncem stále scházely k postupu do vyřazovací části pouhé čtyři body. Vyloučit se nedalo nic, dokonce ani zisk titulu.

Ze všech myslitelných absurdních předzápasových prezentací, které mohli Galaxy nachystat, by zřejmě nejvyšší příčku obsadila právě ta, kdy si David Beckham 20. září před utkáním s D.C. United potřásl rukou s imperiálním vojákem z *Hvězdných válek*. Veškeré hollywoodské veselí však vyprchalo už jednasedmdesát vteřin po úvodním hvizdu, kdy Galaxy ze závaru po rohovém kopu v šestnáctce inkasovali nejrychlejší gól v ročníku a soupeř se tak dostal do vedení 1:0. Z ochozů stadiónu se snášel ohlušující pískot domácího publika, a když se Landon Donovan otočil, zahlédl, jak kapitán Galaxy spílá spoluhráčům.

„*Kreténi pitomí!*" ulevil si Beckham.

Donovan jen kroutil hlavou. Už zase. V duchu přemítal, jestli se Beckham vůbec ještě po zbytek zápasu bude snažit. „Davide!" křikl. „Jdeme na to, chlapče! Musíme pořádně máknout!" Donovan stále víc dopalovalo, že u Beckhama vídá jakousi nevrlost a až odevzdanost, zvlášt vzhledem k tomu, kolik vydělával peněz a že nosil kapitánskou pásku. „Čekal bych, že uzná, že už delší dobu nehraje dobře," nechal se ten týden slyšet Donovan. „Lidi, kteří se ve fotbale vyznají, totiž vědí, že právě fotbal není zdaleka jediným důvodem pro to, kolik vydělává a kolik pozornosti se mu dostává. Je to dobrý hráč, ale není tím typem, za kterým člověk přijde a řekne: ‚Veď nás, zaveď nás do země zaslíbené.'"

Alespoň v tomto zápase byl takovým hráčem právě Donovan. Svou první branku, jíž vyrovnal na 1:1, vstřelil ve dvacáté třetí minutě, kdy skvostným způsobem v plném běhu zakončil přihrávku Chrise Kleina. A jeho druhý gól byl ještě lepší: to za dalších dvanáct minut napřáhl ze dvaadvaceti metrů k dělovce, když se na levé straně uvolnil skoro jako rozehrávač v basketbalu. (Shodou okolností sledoval zápas z Beckhamovy lóže Tony Parker, rozehrávač z NBA.) Krátce před poločasem zvýšil na 3:1 Alan Gordon typickou gordonovskou střelou, špatně trefeným míčem, kterým mířil na zadní tyčku, ale

jakýmsi způsobem se mu jej podařilo protlačit do sítě mezi brankářem a bližší tyčí a dosáhnout tak páté trefy v sezóně. („Za deset let mi můžeš prozradit, jestli jsi střílel na zadní nebo přední tyč," vtipkoval Arena v průběhu týdne při týmovém rozboru u videa.) Rezervní gólman Galaxy Josh Wicks sice na začátku druhého poločasu věnoval soupeři branku, když špatně vyběhl na dlouhý centr, ovšem Donovan měl ještě v rukávu dvě skvostné akce. Při protiútoku v osmdesáté první minutě si v pokutovém území United zasekl míč a za obranu poslal nadýchaný centr na Petera Vagenase, který z voleje zvýšil už na 4:2. Svůj hattrick a výhru 5:2 pak zpečetil Donovan v nastavení, kdy si zaběhl za obranu United a coby nejlepší střelec ligy zaznamenal už devatenáctý gól v sezóně.

Epická série Galaxy v podobě dvanácti zápasů bez výhry tak skončila, stačilo, aby utkání ovládl jediný hráč a předvedl plný potenciál svého nadání. A podobně pozoruhodná byla i skutečnost, že kromě onoho výlevu hněvu hned na začátku utkání nepředvedl Beckham vůbec nic, nepodílel se ani na jedné z pěti branek mužstva. Jeho jediným přínosem bylo, že si ve druhém poločase na Marku Burchovi z United vykoledoval přísnou červenou kartu (kterou sám Beckham zpochybnil), když po Burchově běžném faulu spadl do reklamních panelů. Někdy se až zdálo, jako by Beckham veškerou energii vyplýtvával debatami s hlavním sudím i jeho asistenty místo toho, aby burcoval spoluhráče a věnoval se hře. Beckham měl za to, že ve vzteku hraje lip. „Myslím si, že to tak je," řekl. „Lidi se mě často ptají, jestli bych tuhle složku ze své hry neměl vymýtít. A já jim pokaždé odpovídám, že už jsem prostě takový, že takhle hraju. Hodně to prožívám a občas to i přeženu, ale bohužel to nedokážu ovlivnit... nerad prohrávám. A jelikož byly poslední měsíce krušné, je to hodně frustrující. Ale jednoduše to mám v sobě a už se toho nikdy nezbavím."

Naopak Donovanovi se zdálo, že díky svým devatenácti brankám a devíti asistencím má právo zpochybňovat Beckhamovy matné výkony, priority i zálibu v peskování rozhodčích. Donovan si přál, aby novináři na Beckhama vyvíjeli větší tlak. „Proč se někdo Davida nezeptá: ‚Nepřipadá vám, že zájem či emoce dáváte najevo pouze v případě, kdy se upískne rozhodčí? Co to děláte?‘", uvažoval Donovan. „V Anglii by ho rozcupovali." Klub svým jednáním Donovanovu zlobu ještě umocnil. Porušil totiž jednu z hlavních zásad profesionálního sportu, když angažoval novou posilu (Beckhama) pobírající vyšší plat než nejlepší hráč v kádru (Donovan), aniž by byl onen fotbalista lepší. Celý problém ještě zhoršovala skutečnost, že Galaxy s neúprosnou pravidelností prohrávali, a navíc měl Donovan pocit, že ho klub přinutil vzdát se kapitánské pásky a že je Beckham jako vůdce neschopný.

Donovan se zapřísahal, že vůči Beckhamovi nepociťuje žádnou osobní nevraživost, že je mu jedno, co Beckham dělá ve volném čase, když není s mužstvem. Zároveň však Američan upřímně přiznával, že si po dobu experimentu Beckham připadá upozaděný, a to především proto, že v sezóně 2008 byl Donovan zdaleka nejlepším hráčem Galaxy. „Lhal bych, kdybych tvrdil, že mě jako hrdého člověka a hrdého sportovce nebolí, když mě tak trochu přehlížejí," posteskl si. „Přál bych si, aby lidé ocenili, že mi na týmu záleží a že pro něj dýchám, a doufám, že se to aspoň zčásti přenese i na Davida." Donovan trval na tom, že měl od začátku s Beckhamem rozpory pouze tehdy, když mu připadalo, že Angličan mužstvu dostatečně nepomáhá. „Jenže letos se už mnohokrát stalo, že nám na hřišti přímo uškodil," dodal Donovan.

Tou dobou už spolu dvě největší hvězdy Galaxy téměř nemluvíly a odstup mezi nimi byl ještě větší než mezi jejich obřími plakáty shlížejícími na město z jižních rohů stadiónu HDC. A tak začal Donovan Beckhama sledovat a hledal detaily, které by mohly vysvětlovat jeho rozpoložení, neochotu důvěřovat, objasnit tajemství, které ho obestíralo, i úlohu 19 Entertainment v Galaxy. Donovanovi neuniklo, že se Arenův příchod shoduje s vyhazovem Terryho Byrna, a tak přemýšlel, zda to, co u Beckhama považoval za nevrlost a podrážděnost, s Byrnovým odchodem nějak nesouvisí nebo zda je to prostě jen důsledek tolika porážek na hřišti. Jedné změny si Donovan pochopitelně povšiml. Když mužstvo ještě trénoval Gullit, zdržoval se Beckham po tréninku v šatně, dopřával si masáže a ledové koupele a dokonce čas od času jedl se spoluhráči a povídal si s nimi. „Ale od té doby, co je tady Bruce," líčil Donovan, „David pravidelně přichází téměř každý den jako poslední a po tréninku vždy mizí jako první... Já si ještě leduju koleno a mluvím s reportéry, a on už je převlečený a odchází. A tak si v duchu říkám *ach jo*.

Na Beckhamovu obranu je však nutno říct, že tréninky nevynechával ani nechodil pozdě a ne všichni jeho spoluhráči vnímali to, co Donovan. Greg Vanney neměl pocit, že by byl Beckham nabručený, domníval se však, že mezi fotbalisty existuje Beckhamův tábor a Donovanův tábor, což nebyl ani tak výsledek panujícího napětí jako spíš soupeření, jež je přirozené v každém mužstvu, které má dva hlavní aktéry. Chris Klein na druhou stranu s Donovanem souhlasil v tom, že se Beckham v chování k ostatním hráčům Galaxy skutečně změnil. I Klein poukazoval na Beckhamův zvyk přicházet na trénink jako poslední a odcházet jako první a nedokázal si vybavit jediný případ, kdy by Beckham po tréninku zůstal a nacvičoval se spoluhráči standardní situace, přestože z nich mužstvo od počátku května nedalo jedinou branku. „Každopádně vnímám, že u něj došlo k posunu od zájmu o to, abychom vítězili, k tomu, aby sbíral reprezentační starty," podotkl Klein. „Proto je teď

pro něj zřejmě nejdůležitější, aby překonal rekord v počtu zápasů za národní tým, jenže to nám je k ničemu."

Podle Kleina bylo příčinou Beckhamova odstupu od spoluhráčů do značné míry to, že si k nim nedokázal najít cestu, a to vinou své stydlivosti, odlišného společenského postavení i cizí národnosti. V době, kdy Beckham sledoval výsledky Los Angeles Lakers, domníval se Klein, ho mohli spoluhráči debatami o basketbalové NBA zapojit do nevážné konverzace, typické pro každou fungující kabinu. Finále NBA ale skončilo v červnu a ostatních témat dominujících rozmlouvám v šatně se Beckham stranil. Například se tam neustále hovořilo o prezidentských volbách 2008 - Klein jako zapálený republikán tyto rozhovory velmi rád podněcoval -, jenže Beckham se nikdy netajil tím, že politikou pohrdá, a dokonce i odmítal v britských volbách hlasovat. Podobně se se začátkem sezóny NFL vyrojilo v šatně Galaxy hned několik zapálených fanoušků amerického fotbalu, ovšem Beckhama tento sport ani trochu nezajímá, a proto se pravidelných pondělních debat neúčastnil.

„Je dobře, že se na těchto akcích podílí i Landon coby nejlepší fotbalista u nás," pochválil ho Klein. „Miluje sport, americký fotbal i univerzitní soutěže a tohle je pro něj ideální příležitost, jak se dostat do styku i s kluky z juniorky. Je pro ně díky tomu skutečnou postavou. A přesně po tomhle podle mě lidi touží: po spoluhráči, který je z masa a kostí a na kterého se můžou spolehnout, který si je pustí i k sobě domů a tak podobně." Ostatní drahé zahraniční hvězdy v MLS se tak chovaly. Kupříkladu Juan Pablo Ángel z New Yorku, Kolumbijec, jenž působil v Anglii i Argentině, pozval v průběhu ročníku 2008 k sobě domů na večeři téměř všechny své spoluhráče z týmu Red Bulls s odůvodněním, že pokud ho vnímají jako obyčejného člověka, pomáhá to utužovat týmového ducha.

Beckhamovi spoluhráči však jeho dům viděli pouze tehdy, když si otevřeli časopis *People*.

Byť se tak dělo poměrně často, nebylo snadné uvyknout pomyšlení, že David Beckham přespává v týchž obyčejných hotelech jako ostatní smrtelníci. Stadión Toyota Park, patřící klubu Chicago Fire, leží v illinoiském Bridgeview, drsném průmyslovém předměstí vzdáleném světlé roky od Michigan Avenue i lepších čtvrtí města. Hotelem, který MLS určila pro hostující ligová mužstva, byl ničím nevynikající Marriott v areálu Midway Hotel Center, komplexu podobně ponurých hotelů (Fairfield Inn, Hilton Garden Inn, Courtyard by Marriott) nedaleko chicagského letiště Midway. Nebyla to právě nejbezpečnější část města. Dva dny Beckham se spoluhráči pobýval

ve čtvrti tvořené zešeřelými hospůdkami, zabeđenými autoopravnami, auto-bazary a železničním seřadištěm.

„Já na nějaké společné procházky moc nejsem,“ žertoval s hráči den před zápasem Bruce Arena, „ale jestli se, hoši, budete chtít zítra porozhlídnout po okolí, tak si s sebou asi vezmu ochranku.“ Kouč vtipkoval jen napůl - nebál se ani tak rozvášněných fanoušků jako spíš ozbrojených násilníků.

Blížil se velký zápas: duel vysílaný stanicí ESPN2 po celé zemi z vyprodaného stadiónu se dvěma hvězdami ligy - Beckhamem a mexickým národním hrdinou Cuauhtémocem Blankem z Chicaga - a důsledky pro zbytek sezóny. Galaxy kupodivu pět zápasů před koncem základní části chyběly na příčku zaručující play-off pouhé dva body. Tři z nich měli sehrát na hřištích soupeřů a navíc proti mužstvům, která v MLS patřila k nejlepším: Chicagu, Columbusu a Houstonu. Klání mělo přihlížet několik významných činitelů ligy, například šéfESPN John Skipper, muž, který vsadil na to, že Američany fotbal v televizi přiláká, a ředitel MLS Don Garber.

Během devíti let ve funkci dozíral Garber, dříve taktéž funkcionář v NFL, na pozvolný, avšak trvalý rozvoj MLS. Od kritické situace roku 2002, kdy se kvůli krachu klubů z Tamy a Miami soutěž zúžila na pouhých deset týmů, prošla liga díky Garberovi transformací. Roku 2008 už MLS disponovala slušnými celostátními televizními smlouvami hned se čtyřmi stanicemi, nemluvě o čtrnácti klubech, z nichž osmička působila na stadiónech určených výhradně pro kopanou. V rámci pokračujícího rozšiřování se má soutěž do roku 2011 rozrůst o další čtyři oddíly (a až pětacet stadiónů). Garber měl na všech těchto zásluhách bezpochyby lví podíl, jelikož vytvořil slibnou dlouhodobou strategii a zároveň sjednotil nejednotné majitele klubů, přilákal nové, vybudoval vedlejší byznys v podobě konání lukrativních neligových zápasů v USA (a to včetně exhibicí evropských klubů a utkání mexické reprezentace) a kandidáty rozšíření soutěže nechal soupeřit mezi sebou, aby se zvýšila poptávka po vstupu do MLS.

Garber si sport, který propagoval, nakonec velmi oblíbil, v hloubi duše to však byl především obchodník, který neváhal přibarvovat informace pro média, jestliže to vyhovovalo jeho potřebám. Navzdory nezdarům Galaxy na hřišti Garber prohlašoval, že z jeho pohledu je experiment Beckham obrovský úspěch, třeba už jen proto, že díky němu milióny lidí (v USA i po celém světě) objevily existenci MLS. Garber poznamenal, že když roku 2008 trávil s rodinou dovolenou v horách západní Číny, nejenže jejich průvodce znal Beckhama, ale dokonce se ptal, jak se mu v Los Angeles Galaxy daří. Pokud ovšem člověk přesto po Garberovi žádal vysvětlení, v čem je Beckham úspěšný od chvíle, kdy podepsal smlouvu a přestoupil do Los Angeles - jinými

slovy od slavnostního představení 13. července 2007 -, zmohl se víceméně jen na to, že se oháněl návštěvností zápasů a prodejem dresů.

„Byla by ostuda, kdyby se po všech těch úspěších mimo hřiště nedokázal tenhle tým prosadit i na trávníku a celá tato zkušenost by nakonec zase nebyla tak pozitivní, jak být mohla," připustil nakonec Garber. „Je to však součást procesu, kterým procházíme posledních třináct let. Není to snadné. Člověk se musí poučit ze zkušeností, i když se třeba dopustí nějaké té chyby. Pomůže nám to v dalším zlepšování, tak to prostě je, když v téhle zemi působíte ve sportu, který se rozvíjí. Samozřejmě se možná každý v určitou chvíli ohlédneme a řekneme si: ‚Skoda, že některé věci neproběhly jinak.‘ Jenže díky téhle zkušenosti se možná v leccems rozhodneme jinak, což nám pomůže dostat se tam, kam chceme.“

Garber nepopíral, že se udělaly i chyby. „Z dnešního pohledu bych třeba řekl, že angažmá Ruuda Gullita nikdo nepovažuje z níčí strany za dobrý krok," prohlásil a připustil, že zásah 19 Entertainment do řízení L.A. Galaxy představuje poučení, které liga potřebovala k tomu, aby do budoucna přistupovala jinak ke vztahům se slavnými hvězdami a jejich manažery. Přesto když Garber seděl v luxusní lóži nad půlicí čárou vyprodaného Toyota Parku, neubráníl se úžasu nad tím, jaký rozruch na stadiónu fotbalový zápas vyvolává. A ačkoli by jako šéf ligy měl být nestranný, bylo hned od úvodního hvizdu jasné, že si Garber přeje, aby největší tahák MLS (totiž Galaxy) postoupil do play-off a pokud možno až do finále na domácím stadiónu. „Beckham proti Blankovi ve finále - umíte si to představit?" nadhodil Garber v jednu chvíli a v hlavě mu vířily vidiny koláčů sledovanosti. V prvním poločase uhodil Garber pěstmi do stolu pokaždé, když se fotbalistům Galaxy na hřišti něco nepovedlo. „Chicago už má play-off zajištěné," konstatoval. „Musíme tam mít na finále i Galaxy. Nebo aspoň Chivas.“

Jenže Galaxy opět navázali na sérii porážek. Eddie Lewis i navzdory převaze domácích ještě před přestávkou vyrovnával na 1:1, ale zkraje druhého poločasu se obrana Galaxy během dvou minut úplně sesypala. Náhradní brankář Josh Wicks, který pokaždé, když zastoupil zraněného Steva Cronina, inkasoval zbytečný gól, se nejprve dopustil fatální chyby, když v padesáté sedmé minutě vyběhl daleko před šestnáctku a dovolil Blankovi skórovat do prázdné branky. A dvě minuty nato Chris Rolfé svou druhou trefou zápas zpečetil na konečných 3:1 pro Chicago. Poslední minuty trápení hráčů Galaxy ještě umocnily, protože Donovan ve vyložené šanci přestřelil a Beckhamovi, který předvedl další nemastný neslaný výkon, už došla trpělivost. V osmdesáté šesté minutě poslal míč z rohového kopu do šestnáctky na neobsazeného Seana Franklina, ten však hlavičkoval pouze přímo pod sebe. Beckham nevěřicně

kroutil hlavou a rozmrzele rozhazoval rukama. „Zbývá, nám čím dál tím míň zápasů," posteskl si po utkání a později ještě dodal, že jeho tým „neprojevil charakter" a „vůbec nebojoval".

Druhý den už však Beckham opět vyloudil úsměv na rtech — a to právě včas, neboť spolu s Victorií v newyorském obchodním domě Macy's zahajovali v USA prodej svého nové pánského a dámského parfému s názvem *Signature*. Nákupní středisko zaplnily stovky obdivovatelů, přesto by mezi nimi člověk jen horko těžko hledal někoho, kdo by znal výsledek včerejšího zápasu nebo postavení Galaxy v tabulce MLS. A možná to bylo i dobře. Týmu z Los Angeles nyní čtyři zápasy před koncem chybělo k postupu do play-off pět bodů a Arena mužstvu řekl, že budou zřejmě potřebovat získat deset bodů (tedy třikrát vyhrát a jednou remizovat), aby se na postupovém místě udrželi. Ba co hůř, příštím soupeřem Galaxy měl být 4. října Columbus, nejlepší mužstvo v lize.

Znamením toho, jak velké problémy sužují Galaxy na brankářském postu, byla skutečnost, že Arena do nejdůležitějšího utkání sezóny postavil od začátku až třetího gólmana v pořadí Joshe Saunderse, přestože neměl v lize odehranou ani minutu. Před zraky vyprodaného stadiónu si Galaxy nedokázali vypracovat jedinou nebezpečnou brankovou příležitost. Donovan nedostával potřebné přihrávky. Beckham nadále pokračoval v matných výkonech. A obrana Galaxy, přestože hrála lépe než v předchozích týdnech, v poslední pětiminutovce prvního poločasu polevila a neuhlídala Alejandra Morena, který hlavou vstřelil jediný gól zápasu. Výhra Columbusu Crew 1:0 byla zadosťučiněním zejména pro Morena, jelikož se ho L.A. svého času zbavili, a pro kouče domácích Sigiho Schmida, jehož propuštěním z Galaxy roku 2004 odstartoval tým dlouhodobý výkonnostní pokles, vrcholící nyní největší krizi v klubové historii.

V patnácti zápasech za sebou — což je přesně polovina základní části MLS — dokázali Beckhamovi L.A. Galaxy vyhrát přesně jeden jediný duel. Díky tomu, že ten den zvítězilo i Toronto, nasbírali Galaxy vůbec nejméně bodů v celé lize. Pokud člověk padl s týmem až na dno, sotva si dokázal uvědomit, jakých rozměrů nezdarů v sezóně 2008 dosáhly, a to zejména kvůli tomu, že se porážky proměnily v něco zcela běžného a v divácích, kteří museli sledovat jeden zápas plný mizerného fotbalu za druhým, vyvolávaly strnulou otupělost. Kdyby byli Galaxy závodní kůň, už dávno by jej nechali utratit. Vleklá krize klubu byla svým způsobem jedinečnou laboratoří, skýtala totiž příležitost sledovat, kteří hráči myslí svá slova vážně, když hovoří o tak zásadních sportovních hodnotách jako „nasazení", „charakter" a „vůdčí schopnosti".

A nyní bylo zřejmé, že David Beckham mezi ně v roce 2008 nepatří. Tváří v tvář tolika porážkám, kolik jich ještě za celou kariéru nezažil, Beckhamovo zaujetí pro hru opadalo. Ztrácel pozornost. Oheň se v něm probouzel pouze sporadicky, a když, tak pouze směrem k rozhodčím. Jeho vůdčí schopnosti, které nikdy nebyly příliš výrazné, se projevovaly a zase uvadaly s tím, jak se vzdaloval spoluhráčům. Rozhodně nebyl jediným viníkem, pobíral však nejvyšší plat a zprostit ho jakékoli zodpovědnosti a svalit vinu na nekvalitní spoluhráče, na zmatky ve vedení klubu nebo na pravidla MLS, by znamenalo ignorovat důkazy na hřišti i mimo něj. Navíc kvůli žluté kartě, kterou Beckham viděl v první půli utkání s Columbusem za tvrdý zákrok zezadu na Robbieho Rogerse a která už pro něj byla několikátá v pořadí, nesměl v dalším ligovém zápase nastoupit. Přestože už před sebou Galaxy měli pouze tři duely, Beckham hned ten následující musel vynechat kvůli reprezentačním povinnostem a v tom dalším si pak odpykat zmiňovaný distanc.

Galaxy měli stále ještě matematickou šanci na play-off a tu ještě 12. října přivítali domácí výhrou 3:2 nad Coloradem, kdy Donovan přišel na hřiště až jako náhradník, jelikož den předtím odehrál v dresu americké reprezentace duel světové kvalifikace. Ke klíčovému střetnutí, které museli stůj co stůj vyhrát, tak Galaxy odlétali 18. října do Houstonu. Beckham hrál za Anglii o tři dny dřív, a přestože byl v trestu, mohl jako správný kapitán odcestovat do Texasu spolu s týmem, aby spoluhráče burcoval a povzbuzoval. Této úlohy se nakonec zhostil Peter Vagenas, jelikož do zápasu kvůli zranění nemohl nastoupit.

Beckham totiž zůstal v Anglii. Ve čtvrtek zahajoval novou reklamní kampaň pro jistou potravinářskou firmu. V pátek si spolu s Victorií zašel v Londýně na večeři s Geri Halliwellovou, někdejší členkou Spice Girls, a jejím manželem.

A když v sobotu fotbalisté Galaxy prohráli v Houstonu 0:3, což byl umíráček za nejnevydařenější sezónou klubu v dějinách americké kopané, byl jejich kapitán přes sedm tisíc kilometrů daleko.